ECLI:LV:RPPT:2021:0315.C68351120.3.S

Lieta Nr.C68351120
Lietas arhīva Nr.C-1221-21/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 15.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa: tiesnese Ilona Zelmene, rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2020.gada 15.jūlijā prasītāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" cēlusi tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret atbildētāju /pers. A/, kurā, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta astoto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.pantu, Civillikuma 1402., 1587., 1651., 1753., 1764.pantu, lūgts: piedzīt no atbildētājas prasītājas labā parādu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem 1570,22 *euro* par laika periodu no 2019.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 30.jūnijam, nokavējuma procentus 377,04 *euro* par laika periodu no 2019.gada 1.maija līdz 2020.gada 31.martam, kā arī tiesas izdevumus un atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/. Atbildētājai kopš 2019.gada 14.marta ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/.

2019.gada 9.aprīlī puses noslēgušas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu. Saskaņā ar minēto līgumu prasītāja apņēmās pārvaldīt dzīvokļa kopīpašumā esošo daļu un atbildētāja apņēmās segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus proporcionāli dzīvokļa platībai un kopīpašuma domājamai daļai atbilstoši līguma noteikumiem, dzīvokļa īpašnieku kopības lēmumiem un normatīvajiem aktiem. Līguma 4.2.1.apakšpunktā noteikts, ka atbildētājas pienākums ir rēķinā norādītajā termiņā veikt ikmēneša maksājumus par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu un citiem līgumā noteiktiem maksājumiem. Līguma 5.punktā precizēta norēķinu kārtība, 5.6.punktā puses vienojušās, ka maksājuma kavējuma gadījumos par katru nokavēto dienu atbildētājs maksā nokavējuma procentus 0,1% apmērā no kavētā maksājuma summas par katru nokavēto dienu.

2020.gada 18.augustā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst. Paskaidrojumos atbildētāja paskaidrojusi, ka dzīvokļa /adrese/, īpašniece kopš 1999.gada 19.augusta līdz 2012.gada 5.martam bija /pers. B/, bet uz viltus dokumentu pamata 2012.gada 5.martā īpašuma tiesības uz nekustāmo īpašumu /adrese/, tika reģistrētas uz /pers. C/ vārdā.
2013.gada 13.martā uzsākts kriminālprocess Nr.11096054813 pēc Krimināllikuma 18.nodaļas, kas vēlāk tika kvalificēts pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas par krāpšanas faktu attiecībā pret /pers. B/, prettiesiski, uz viltotu dokumentu pamata, atsavinot viņai piederošo nekustamo īpašumu /adrese/. 2014.gada 31.martā /pers. B/ uz pilnvaras Nr.764 pamata pilnvaroja mani, /pers. A/, kārtot visas pilnvarotājās lietas. 2015.gada 20.oktobrī /pers. B/ uzrakstīja testamentu uz visu savu kustamo un nekustamo manu. 2017.gada 29.jūnijā /pers. B/ mirusi. Izmeklēšanas laikā tika pierādīts, ka nekustamais īpašums /adrese/ ir noziedzīgā kārtā iegūta manta, kura /pers. C/ īpašumā nonāca, pamatojoties uz viltotiem dokumentiem. 2018.gada 19.decembrī pieņemts lēmums, ka nekustamais īpašums /adrese/, ir atzīstams par noziedzīgi iegūtu mantu un /pers. A/ ir atzīstama par mirušās /pers. B/ testamentāro mantinieci. Sakarā ar to, ka uz testamenta sagatavošanas brīdi dzīvoklis bija reģistrēts zemesgrāmatā uz cita vārda (/pers. C/), testaments rakstīts uz kustamo un nekustamo mantu kopumā, bet ne uz dzīvokli. Mantojuma apliecība tieši uz nekustamo īpašumu /adrese/, pēc testamenta stāšanos spēkā netika izsniegta. Pēc Krimināllietu tiesas kolēģijas galīgā nolēmuma, kurš stājās spēkā 2019.gada 3.janvārī, dokumenti tika nosūtīti zvērinātam notāram. Zvērināta notāra izsniegtā 2019.gada 7.februāra mantojuma apliecība Nr.241 uz kustamo un nekustamo mantu kopumā saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.618 "Noteikumi par mantojuma reģistra un mantojuma lietu vešanu" 107.punktu apliecina mantinieka mantošanas tiesības, bet neapliecina īpašuma piederību mantojuma atstājējam. Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 6.panta 2.punkta "Dzīvokļa īpašums ir nodibināts līdz ar tā ierakstīšanu zemesgrāmatā" un 8.panta 1.punkta "Dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā", kā arī Civillikuma 994.pants nosaka, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts Zemesgrāmatā. Saņemot mantojuma apliecību un nostiprinājuma lūgumu nekustamā īpašuma ierakstīšanai zemesgrāmatā dokumenti tika iesniegti Zemesgrāmatā. 2019.gada 15.martā saņemta Zemesgrāmatu apliecība, ar ko nostiprinātas īpašumtiesības uz dzīvokli /adrese/, un noņemts arests.

Atbildētāja norāda, ka strīds faktiski esot par divām pozīcijām, proti, pamatparāds 1570,22 *euro* - nav saprotams no kā tas sastāv pretēji tam, kā prasības pieteikumā maldinoši norāda prasītāja. Un konkrēti, ja pieņem, ka lietai pievienotais piedzenamās summas aprēķins ir korekts, tad pamatoti rodas jautājums no kā veidojas pozīcija ūdens un kanalizācija 713,62 *euro* apmērā, kā veidojas pārvaldīšanas maksa, kas būtiski atšķiras no turpmāk redzamās apsaimniekošanas maksas, no kā sastāv uzkrājumi nākamo remontdarbu periodiem 29,16 *euro* apmērā, no kā sastāv siltumenerģija 141,27 *euro*, vai tiešām šās summas ir par 2019.gada aprīli. Ja jā, tad pamatoti vēlos saņemt šo ciparu skaidrojumu un likumisko pamatojumu. Lietā pievienoto parāda aprēķinu apstrīdu, jo pamatojoties uz augstāk minēto tas ir nesaprotams un pirmšķietami nepamatots. Līgumsods 377,04 *euro* apmērā, kas ir pretrunā Civillikuma normām, kas nosaka soda līgumsoda (nokavējuma) procentu apmēru, kas nedrīkst pārsniegt 10% no pamatparāda, pamatojums Civillikuma 1716.pantu. Pie tam ir jāņem vērā aspekts, ka pats pamatparāda apmērs 1570,22 *euro*, kas ir norādīts prasības pieteikumā ir apšaubāms un nav pierādīts ar lietā esošiem pierādījumiem.

Papildus norāda, ja tiks iesniegts nepārprotams parāda aprēķins, un atbildētājai būs saprotams no kā parāds sastāv par kādu laika periodu tas ir, un tas būs pamatots uz likuma normām, tad iespējams, strīds tiks atrisināts izlīguma veidā.

Atbildētāja norādījusi, ka vēlas, lai notiktu uzklausīšanu tiesas sēdē.

2021.gada 1.martā tiesā saņemta prasītājas atsauksme par atbildētājas paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka prasītāja tiesā cēla prasību pret atbildētāju par parāda 1947,26 *euro* piedziņu, kas sastāv no pamatparāda 1570,22 *euro* par periodu 2019.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 30.jūnijam par dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldīšanu, apsaimniekošanu, pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašumu /adrese/ lietošanu un nokavējuma procentiem 377,04 *euro* par periodu 2019.gada 1.maija līdz 2020.gada 31.martam.

Pēc iepazīšanās ar atbildētājas paskaidrojumiem par celto prasību prasītāja vēlas precizēt prasības pieteikumu - parāda veidošanās periodu. Proti, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parādu 1947,26 *euro*, kas sastāv no pamatparāda 1570,22 *euro* par periodu 2019.gada 3.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu un pielīgtajiem nokavējuma procentiem 377,04 *euro* par periodu 2019.gada 1.maija līdz 2020.gada 31.martam.

Prasītāja precizē, ka pamatparāds 1570,22 *euro* ir izveidojies nevis no 2019.gada 1.aprīļa, bet gan no 2019.gada 3.janvāra, kad likumīgā spēkā stājās Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.novembra lēmums lietā ar pirmstiesas izmeklēšanas Nr.11096054813, uz kā pamata atbildētājas dzīvokļa īpašuma tiesības nostiprinātas zemesgrāmatā.

Sākotnēji tiesā iesniegtajā aprēķinā visas atbildētājai aprēķinātās summas par laiku no 2019.gada 3.janvāra līdz 2019.gada aprīlim tika iekļautas 2019.gada aprīļa mēneša aprēķinā. Minētais izskaidrojams ar to, ka prasītāja par dzīvokļa īpašnieku maiņu uzzināja tikai 2019.gada 9.aprīlī, kad atbildētāja ar prasītāju noslēdza dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu un, loģiski, pirmais rēķins uz atbildētājas vārda tika izrakstīts 2019.gada 15.aprīlī.

Papildus prasītāja vērš uzmanību uz apstākli, ka 2019.gada 9.aprīlī pušu starpā tika noslēgts līgums, kā 5.5.punktā noteikts, ka visu maksājumu aprēķini tiek veikti sākot no dzīvokļa īpašnieka īpašuma tiesību uz dzīvokļa īpašumu iegūšanas dienas (kad likumīgā spēkā stājies spēkā tiesas nolēmums par īpašuma tiesību iegūšanu; [..], neatkarīgi no datuma, kad tiek noslēgts līgums. Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.novebra lēmums lietā ar pirmstiesas izmeklēšanas Nr.11096054813 likumīgā spēkā stājās 2019.gada 3.janvārī.

Prasītāja uzsver, ka prasība celta nevis par līgumsoda, bet gan par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu. Tāpēc Civillikuma 1716.panta trešajā daļā noteiktais līgumsoda apmēra ierobežojums nav piemērojams pušu civiltiesiskajām attiecībām.

Tiesa, izvērtējot atbildētājas lūgumu par lietas izskatīšanu tiesas sēdē, atzīst, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama šādu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 250.[26]pants nosaka, ka tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu pusēm pierādīt tos faktus, uz kuriem tās pamato savus prasījumus vai iebildumus. Juridiskajā literatūrā izteikta atziņa, ka, lai pārliecinātu tiesu, lietas dalībnieki cenšas iesniegt visus viņu rīcībā esošos pierādījumus. (sk. A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Mācību līdzeklis tiesību zinātņu studentiem. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 81.lpp.).

Lietas izskatīšana rakstveidā neietekmē atbildētājas tiesības izvirzīt iebildumus pret celto prasību un iesniegt pierādījumus, kas pierāda iebildumu pamatotību, vai prasītājai iebilst pret atbildētājas paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem.

Līdz ar to atbildētājas izteikto lūgumu tiesa neuzskata par tādu, kas dotu pamatu lietas noteikšanai izskatīšanā tiesas sēdē, lūgums ir noraidāms un lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā.

Atbildētājas lūguma, civillietu izskatīt tiesas sēdē, noraidīšana nav vērtējama kā Civilprocesa likuma 74.pantā noteikto procesuālo tiesību un pienākumu aizskārums, jo lietas izskatīšana rakstveida procesā neierobežo pušu Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmajai daļai, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26] pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu (..). Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26] pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt saīsinātā sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad saīsinātā sprieduma noraksts pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas dienu.

Tiesa nav uzskatījusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, līdz ar to, 2020.gada 2.septembrī pieņemts lēmums un 2020.gada 29.decembrī pusēm paziņots, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un sprieduma noraksts pusēm būs pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 15.martā, vienlaikus izskaidrojot noraidījuma tiesības.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmā daļa nosaka, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26] pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt saīsinātā sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad saīsinātā sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Motīvu dala

Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[18]panta pirmajai daļai, vienkāršotās procedūras lietas un lietas par tiesībām, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, tiesa izskata prasības tiesvedības kartībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/izdruka apstiprina, ka atbildētajai kopš 2019.gada 14.marta reģistrētas īpašumtiesības uz dzīvokli Nr.25, /adrese/ (*lietas 12.lapa*). Īpašuma tiesības iegūtas, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.novembra lēmumu, lietvedības Nr.K30-2427-18/28, stājies spēkā 2019.gada 3.janvārī (*lietas 54.-68.lapa*).

Ar lietas materiāliem pierādīts un lietā par to nav strīda, ka prasītāja apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/ (*lietas 14.-20.lapa*).

2019.gada 9.aprīlī starp pusēm noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums dzīvokļa īpašniekam (fiziskai personai) klienta numurs 12125533 (*lietas 20.-21.lapa*).

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parādu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu, kas saistīts ar dzīvokļa lietošanu par laika periodu no 2019.gada 3.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam 1 570,22 *euro*.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 2., 3., 5.punkts noteic dzīvokļa īpašnieka pienākumu segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana) un maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo un otro daļu, dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu un attiecas uz: 1) kopīpašumā esošo dzīvojamās mājas elementu, iekārtu vai komunikāciju nomaiņu, kuras rezultātā samazinās mājas uzturēšanas izmaksas; 2) pasākumiem, kuru rezultātā samazinās izdevumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Savukārt saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.pantu, viens no dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principiem ir pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība.

Tiesa konstatē, ka maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu noteikta saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Minēto noteikumu 19.punktā noteikts, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

Savukārt, šo noteikumu 19.[1] punktā noteikts, ka 19.punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp dzīvokļu īpašniekiem, kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas (..).

Prasītāja tiesā iesniegusi atbildētājai 2019.gada 20.maijā nosūtīto e-pasta izdruku, kurā prasītāja izskaidrojusi atbildētājai parāda apmēru, kā arī izskaidrojusi periodu no kura sācis veidoties parāds. Prasītāja norāda, ka par dzīvokļa īpašnieku maiņu uzzināja tikai 2019.gada 9.aprīlī, kad atbildētāja ar prasītāju noslēdza dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu un pirmais rēķins uz atbildētājas vārda tika izrakstīts 2019.gada 15.aprīlī.

Tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti aprēķinājusi maksu par ūdens patēriņu, saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" noteikumiem un metodiku.

Tiesa secina, ka atbildētāja nav izvirzījusi konkrētus iebildumus par parāda summas apmēru, prasītājas rēķinos norādītajām pozīcijām un izmaksām. Nav pierādījusi, ka nebūtu saņēmusi pakalpojumus, par ko prasītāja izrakstījusi rēķinus. Līdz ar to, tiesai nav objektīva pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētājas pamatparāda apmēru, kā arī tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams parāds par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu, pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu 1 570,22 *euro* apmērā par laika posmu no 2019.gada 1.maija līdz 2020.gada 31.martam.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas nokavējuma procentus par pamatparāda kavējumu 377,04 *euro* par periodu no 2018.gada 1.septembra līdz 2020.gada 31.martam.

Saskaņā ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma dzīvokļa īpašniekam (fiziskai personai) 5.6.punktu līdzēji pielīguši, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami nokavējuma procenti 0,1 % apmērā no kavētā maksājuma summas.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765.panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājas pieļautie saistību pārkāpumi, neveicot maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem ir radījuši prasītājai tiesības uz pielīgto nokavējuma procentu saņemšanu.

Izvērtējot visus apstākļus kopsakarā, tiesa atzīst, ka aprēķinātie pielīgtie nokavējuma procenti nav pretrunā labticīguma un samērīguma principiem, līdz ar to, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami pielīgtie nokavējuma procenti par pamatparāda maksas kavējumu 377,04 *euro* par periodu no 2018.gada 1.septembra līdz 2020.gada 31.martam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, tiesa noteic prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas (1570,22 *euro*), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*sk. 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr.SKC-1331/2016*) likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādīts tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, būtu aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad, par laiku posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām.

Tiesas apmierināto prasījumu apmērs šajā lietā ir 1947,26 *euro*. Iesniedzot prasību un prasības precizējumus prasītāja samaksājusi valsts nodevu 292,09 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro* apmērā. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 292,09 *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,47 *euro* apmērā, kopā 297,56 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam, atbildētājai nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 194., 204.[1], 250.[25] un 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas numurs 40103362321,

parādu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu, pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu 1570,22 *euro* par laika posmu no 2019.gada 3.janvāra līdz 2020.gada 30.jūnijam, piešķirtos nokavējuma procentus 377,04 *euro* par laika posmu no 2019.gada 1.maija līdz 2020.gada 31.martam, valsts nodevu 292,09 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro* apmērā, kopā 2244,82 *euro* (divi tūkstoši divi simti četrdesmit četri *euro* un 82 centi), kas jāiemaksā prasītājas kontā: *AS „Luminor Bank" konta numurs LV63 RIKO 0002 0131 9759 6.*

Noteikt prasītājai SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības saņemt no atbildētājas /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no piedzītās un neatmaksātās pamatparāda summas 1570,22 (viens tūkstotis pieci simti septiņdesmit *euro* un 22 centi), par laiku no šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Noteikt atbildētājai termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2021.gada 15.marta, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese Ilona Zelmene